

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТНОМ ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Члан 1.

У Закону о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС”, број 104/13) у члану 4. став 1. после речи: „земље” тачка се замењује запетом и додају се речи: „осим објеката чију заштиту обављају државни органи и објеката чија се заштита обавља сагласно прописима из области одбране.”.

Члан 2.

У члану 62. додају се ст. 2, 3. и 4. који гласе:

„За издавање легитимације из става 1. наплаћује се такса у смислу прописа којима је уређен буџетски систем Републике Србије.

Висину таксе из става 2. овог члана прописује министар.

Средства од таксе из става 2. овог члана приходи су буџета Републике Србије и уплаћују се на рачун прописан за уплату јавних прихода.”

Члан 3.

У члану 86. речи: „у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона” замењују се речима: „до 1. јануара 2016. године”.

Члан 4.

У члану 88. став 2. речи: „у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона” замењују се речима: „до 1. јануара 2016. године”.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. ПРАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 4) Устава Републике Србије, који прописује да Република Србија уређује и обезбеђује одбрану и безбедност Републике Србије и њених грађана.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о приватном обезбеђењу Народна скупштина Републике Србије усвојила је крајем 2013. године и њиме је прописано да ће прописи за извршавање тог закона бити донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу Закона, а да правна лица и предузетници за приватно обезбеђење, као и физичка лица која врше послове приватног обезбеђења, свој рад морају ускладити са одредбама Закона у року од 18 месеци од дана ступања на снагу Закона.

Ступањем Закона о приватном обезбеђењу на снагу започет је рад на изради подзаконских аката како би се омогућила пуна имплементација Закона. Подзаконским актима требало је у потпуности уредити систем стручног образовања и оспособљавања службеника приватног обезбеђења, на основу извршене анализе образовне потребе израдити програме обуке, прописати све нужне услове које правна лица и предузетници морају да задовоље како би им било додељено овлашћење за извођење наведене обуке, прописати униформе припадника приватног обезбеђења, начин употребе средстава принуде, начин извођења техничке заштите, изглед и садржину легитимација службеника приватног обезбеђења, као и прописати критеријуме за одређивање обавезно обезбеђених објеката и минималне техничке услове код обавезне уградње система техничке заштите у банкама и другим финансијским институцијама. Из напред наведених области уређења подзаконских аката јасно је колико је посао њихов израде био комплексан и захтеван са различитих аспеката, нарочито имајући у виду да се предметним законом и подзаконским актима успоставља правна регулатива сектора приватне безбедности, у претходних двадесет година неуређеног у правном систему Републике Србије.

Сагласно свему наведеном рок од шест месеци за доношење подзаконских акта предвиђен чланом 85. Закона испоставио се као сувише кратак за испуњење наведене обавезе. Такође је врло важно истаћи да поред самог доношења подзаконских аката, за пуну имплементацију Закона потребно је извршити и друге промене у систему Републике Србије којима ће се омогућити његова примена, почевши од организационих промена у оквиру Министарства унутрашњих послова као претежно надлежног органа државне управе за област приватне безбедности, увођење нових такси за новоустановљене радње органа државне управе, образовање одређених тела као што је Комисија за спровођење стручног испита и сл.

Како је горе већ истакнуто Закон је оставио рок од 18 месеци за правна лица, предузетнике и физичка лица која обављају послове приватног обезбеђења да свој рад ускладе са одредабама Закона. Међутим, највећим делом предметно усклађивање није било могуће спровести док се не донесу подзаконски акти који би то омогућили. Након скоро 18 месеци од ступања на снагу Закона готово сви подзаконски акти су донети или се налазе у завршној фази израде, те се стичу услови да се од приватног сектора захтева прилагођавање новом правном оквиру. Ипак, то указује на чињеницу и да се од

приватног сектора не може очекивати потпуна усклађеност у законом прописаном року имајући у виду све горе наведене чињенице.

Ради сагледавања рокова до којих је реално очекивати усаглашавање рада физичких и правних лица и предузетника са одредбама Закона о приватном обезбеђењу, урађена је анализа капацитета за спровођење обуке у области приватног обезбеђења на основу до сада донетих решења о давању овлашћења и поднетих захтева правних и физичких лица за добијање овлашћења за спровођење стручне обуке у области приватног обезбеђења. Министарство унутрашњих послова је до сада донело 17 решења о давању овлашћења правним лицима и предузетницима за спровођење стручне обуке, а за примљено је 27 захтева. У складу са Правилником о ближим условима које морају да испуне правна и физичка лица за спровођење послова приватног обезбеђења, којим се прописује да по једном кандидату правно и физичко лице мора да има најмање 2 m² радне површине и 5 m³ запремине, ова овлашћена лица имају укупан капацитет за обуку 7485 кандидата, под условом да раде пуним капацитетом.

Уколико се пође од чињенице да према Правилнику о програмима и начину спровођења обуке за вршење послова приватног обезбеђења најдужа обука за вршење послова физичко-техничке заштите лица и имовине и одржавања реда на спортским приредбама, јавним скуповима и другим местима окупљања грађана износи 101 час, а да број часова обуке не сме бити већи од 6 часова на дан, ова обука би се могла реализовати за 17 дана уколико се ради и суботом и недељом, односно 21 дан ако се наведеним данима не изводи настава. У току једне године (365 дана) по једном центру за обуку могло би да се спроведе 17 циклуса обуке службеника обезбеђења тј. на годишњем нивоу у свим центрима би се обучило 127.245 кандидата за службеника приватног обезбеђења, што је око 3,5 пута више од броја лица која се баве пословима приватног обезбеђења.

Имајући у виду наведено, уколико сва овлашћена лица почну обуку у априлу 2015. године, исти могу да до краја 2015. године спроведу по 10 циклуса обуке за 7.485 кандидата, под условом да раде са пуним капацитетом, тако да би се могло обучити око 74.850 кандидата за послове приватног обезбеђења, што је дупло више од процењене цифре лица која раде у овом сектору (37.000).

Сагласно свему наведеном, како би се припадницима приватног сектора безбедности омогућио довољно дугачак рок за прилагођавање обавезама које проистичу из прописа из предметне области, а што је и првобитно била интенција законодавца приликом доношења Закона прописујући рок од 18 месеци, предложено је продужење рока за усаглашавање са одредбама Закона до краја 2015. године. Наведени рок процењује се као довољан за све учеснике у том процесу да испуне своје законске обавезе.

Поред наведеног разлога измена Закона о приватном обезбеђењу, предложена је и допуна члана Закона који прописује да Министарство унутрашњих послова издаје легитимације службеника приватног обезбеђења. Приликом доношења закона законодавац је пропустио да пропише обавезу плаћања таксе за издавање наведеног документа, којом би се надокнадили трошкови његове израде и издавања. Сагласно прописима којима је уређен буџетски систем Републике Србије, таксу је могуће прописати једино законом, док се њена висина може одредити и подзаконским актом. Имајући у виду наведено, без предложене допуне члана 62. Министарство ће се сусрести са значајним тешкоћама приликом издавања легитимација. Без прописивања наведеног основа за одређивање висине таксе подзаконским актом, једина могућност која преостаје да се такса наплаћује јесте прописивање новог тарифног броја Законом о републичким административним таксама. Имајући у виду сложу процедуру доношења закона као и чињеницу да Министарство унутрашњих послова није овлашћени предлагач наведеног закона и не може да

утиче на динамику измена Закона о републичким административним таксама предлаже се допуна члана 62. Закона. На овај начин користи се могућност коју пружа Закон о буџетском систему да се такса за спроведен поступак или радњу од стране надлежног државног органа мора прописати законом, али се њена висина може одредити и подзаконским актом применом прописане методологије. Предложеном изменом само се утиче на питање прописа којим ће се такса прописати. Приликом доношења подзаконског акта којим ће се прописати висина таксе, примениће се методологија прописана Законом о буџетском систему, уз образложење о финансијским ефектима које ће примена прописа имати на буџет Републике Србије, а целокупан материјал се доставља Министарству финансија на сагласност.

На крају, предложена је и допуна члана 4. Закона која дефинише обавезно обезбеђене објекте. Постојећа формулација члана 4. поставља веома широку дефиницију обавезно обезбеђених објеката одређујући их као „објекте од стратешког значаја за Републику Србију и њене грађане, као и објекте од посебног значаја чијим оштећењем или уништењем би могле наступити теже последице по живот и здравље људи или који су од интереса за одбрану земље”. Наведена формулација законске одредбе овако широко постављена превазилази домет Закона о приватном обезбеђењу, нарочито имајући у виду да се даље прописује да се предметни објекти штите као организована самозаштитна делатност или ангажовањем субјеката лиценцираних за обављање делатности приватног обезбеђења. Постављањем оваквог правног основа законодавац је занемарио прописе из области одбране који уређују материју заштите одређених категорија објеката од значаја за одбрану земље, као и прописе којима се предвиђа да заштиту одређених објеката од значаја за Републику Србију обавља полиција и пропустио да те објекте изузме из домета примене Закона о приватном обезбеђењу. Тиме је знатно отежано и готово онемогућено доношење подзаконског акта предвиђеног чланом 4. Закона, будући да се подзаконским актом не могу изузети предметни објекти уколико их претходно сам Закон не изузме из његове примене. Из наведених разлога потребно је извршити допуну члана 4. став 1. како би се направила корелација са другим прописима којима је уређена предметна област, а оставила могућност да се одреде и остали објекти од виталног значаја за Републику Србију и њене грађане а који се не штите од стране државе, и чија заштита није прописана другим прописима.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. Предлога закона допуњује се члан 4. став 1. Закона на начин да се из дефиниције обавезно обезбеђених објеката који се штите по Закону о приватном обезбеђењу, изузму објекти чију заштиту обављају државни органи, односно чија је заштита уређена прописима из области одбране.

Члан 2. прописује да се за издавање легитимације службеника обезбеђења наплаћује такса и да ће висину таксе прописати министар.

У члану 3. рок од 18 месеци који је предвиђен за правна лица и предузетнике да се ускладе са одредбама Закона замењује се новим роком а то је 1. јануар 2016. године.

Члан 4. рок од 18 месеци прописан за физичка лица која обављају послове приватног обезбеђења у ком је потребно да испуне услове прописане Законом, замењује се новим роком, а то је 1. јануар 2016. године.

Члан 5. прописује да Закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона предвиђена су средства у оквиру буџетских средстава која се редовно одобравају за потребе Министарства унутрашњих послова и у оквиру лимита утврђеног фискалном стратегијом.

Закон неће имати финансијских ефеката на буџет Републике Србије у смислу Закона о буџетском систему. Наиме, допуном Закона само се користи могућност коју пружа Закон о буџетском систему да се висина таксе одреди подзаконским актом. Такса за издавање легитимације свакако би морала бити наплаћена, или прописивањем новог тарифног броја у Закону о републичким административним таксама или предложеним давањем овлашћења министру унутрашњих послова да њену висину пропише. Акт којим се висина таксе прописује нема утицај на одређивање њене висине, будући да се приликом њеног одређивања у оба случаја користи методологија прописана Законом о буџетском систему. Сагласно наведеном већ прописан правни режим се овом изменом не мења.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење закона по хитном поступку предлаже се из разлога што се једна од измена закона односи на продужење рока за физичка и правна лица и предузетнике да своје пословање ускладе са Законом о приватном обезбеђењу. Рок за усклађивање од 18 месеци од дана ступања на снагу Закона колико Закон предвиђа, истиче 5. маја 2015. године. Усвајањем Предлога закона, избећи ће се негативне последице по рад и омогућити несметано функционисање органа надлежних за вршење надзора над применом Закона о приватном обезбеђењу, који би од 5. маја 2015. године били у обавези да спроводе надзор и изричу прописане мере, док се са друге стране од приватног сектора не може још увек очекивати потпуна усклађеност са одредбама Закона из претходно наведених разлога.

VI. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ СТУПАЊЕ НА СНАГУ ЗАКОНА ПРЕ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”

Рок за усклађивање приватног сектора са одредбама Закона о приватном обезбеђењу, који је предмет продужења предложеним изменама Закона, истиче 5. маја 2015. године. Како би се предметни рок продужио, а да не дође до повратног дејства Закона, неопходно је да исти ступи на снагу до 5. маја 2015. године. Из наведених разлога предлаже се да Закон ступи на снагу првог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ПРИВАТНОМ ОБЕЗБЕЂЕЊУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

II ОБАВЕЗНО ОБЕЗБЕЂЕНИ ОБЈЕКТИ

Члан 4.

Обавезно обезбеђени објекти су објекти од стратешког значаја за Републику Србију и њене грађане, као и објекти од посебног значаја чијим оштећењем или уништењем би могле наступити теже последице по живот и здравље људи или који су од интереса за одбрану земље, ОСИМ ОБЈЕКТА ЧИЈУ ЗАШТИТУ ОБАВЉАЈУ ДРЖАВНИ ОРГАНИ И ОБЈЕКТА ЧИЈА СЕ ЗАШТИТА ОБАВЉА САГЛАСНО ПРОПИСИМА ИЗ ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ.

Под обавезно обезбеђеним објектима сматра се и простор на коме се налазе ти објекти и чине њихов саставни део, као и пратећи објекти који су у функцији тих објеката.

2. Легитимација

Члан 62.

Легитимацију службеника приватног обезбеђења издаје Министарство.

ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛЕГИТИМАЦИЈЕ ИЗ СТАВА 1. НАПЛАЋУЈЕ СЕ ТАКСА У СМИСЛУ ПРОПИСА КОЈИМА ЈЕ УРЕЂЕН БУЏЕТСКИ СИСТЕМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ВИСИНУ ТАКСЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР.

СРЕДСТВА ОД ТАКСЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ПРИХОДИ СУ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И УПЛАЋУЈУ СЕ НА РАЧУН ПРОПИСАН ЗА УПЛАТУ ЈАВНИХ ПРИХОДА.”

Члан 86.

Правна лица и предузетници који на дан ступања на снагу овог закона обављају делатност приватног обезбеђења ускладиће свој рад са одредбама овог закона ~~у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона~~ ДО 1. ЈАНУАРА 2016. ГОДИНЕ, осим за одредбе из члана 24. став 1. и члана 38. овог закона, за које је рок за усклађивање са одредбама овог закона три године.

Члан 88.

Физичка лица која су у време ступања на снагу овог закона запослена код правних лица која врше послове приватног обезбеђења у непрекидном трајању од најмање пет година могу наставити рад, а захтев за минималним стручним образовањем морају испунити у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Остале услове прописане овим законом лица која на дан ступања на снагу овог закона врше послове обезбеђења морају испунити ~~у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона~~ ДО 1. ЈАНУАРА 2016. ГОДИНЕ.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1) Који проблем се решава законом?

Према проценама, приватни сектор безбедности у Србији запошљава између 25.000 и 60.000 људи (не укључујући руководство и административно особље) који имају 47.000 комада оружја. Подаци CoESS-a (*Private Security Services in Europe*, CoESS Facts and Figures 2011, str.103) указују на то да приватни сектор безбедности у Србији бележи континуирани раст:

Процентуални раст у 2007. у односу на 2006: 10%

Процентуални раст у 2008. у односу на 2007: 12%

Процентуални раст у 2009. у односу на 2008: 14%

Процентуални раст у 2010. у односу на 2009: 20%⁶

Законски акти који су регулисали област приватне безбедности, попут Закона о друштвеној самозаштити, престали су да постоје 1993. године. Крајем 2013. године у Србији донет је посебан и целовит законски акт којим се регулише област приватне безбедности.

Законом о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 104/13) уређени су послови обавезног обезбеђења и заштите одређених објеката, послови и рад правних и физичких лица у области приватног обезбеђења, услови за њихово лиценцирање, начин вршења послова и остваривање надзора над њиховим радом.

Чланом 85. Закона предвиђено је да ће прописи за извршавање овог закона бити донети у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона, а у члану 86. да су правна лица и предузетници који на дан ступања на снагу закона обављају делатност приватног обезбеђења дужна да ускладе свој рад са одредбама овог закона у року од 18 месеци од дана ступања на снагу закона, осим одредбе из члана 24. став 1. и члана 38. овог закона, за које је рок за усклађивање са одредбама овог закона три године.

Први подзаконски прописи су донети крајем 2014. године (Правилник о ближим условима које морају да испуне правна и физичка лица за спровођење стручне обуке за вршење послова приватног обезбеђења и Правилник о програмима и начину спровођење обуке за вршење послова приватног обезбеђења), а до 27.03.2015. године донета су још 4 правилника чиме су створене претпоставке за пуну примену Закона. Међутим, извесно је да правна лица и предузетници који обављају делатност приватног обезбеђења не могу у кратком року да ускладе свој рад са одредбама овог закона, па је дат предлог за продужење рока предвиђеног чланом 86. закона до 01.01.2016. године.

Са друге стране Предлог закона о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу предвиђа да се за издавање легитимације плаћа такса чију висину одређује министар. Наведена накнада за рад државног органа могла би да се наплати предвиђањем новог тарифног броја у Закону о републичким административним таксама. Ипак процедура доношења закона је комплексна и захтева време, те се предлогом закона користи могућност коју пружа Закон о буџетском систему да се наплата таксе предвиди законом, а њена висина подзаконским актом применом прописане методологије. На тај начин отвара се могућност лакше измене донетог прописа уколико се то јави као потребно, што се може десити у ситуацијама да Министарство измени изглед обрасца, пропише елементе заштите који би утицали на висину таксе и сл.

Такође, доношењем закона решиће се проблем уређења обезбеђивања објеката од виталног значаја за Републику Србију, а чија заштита није обезбеђена од стране државних органа. Наиме, постојећи правни основ у Закону о приватном обезбеђењу сувише широко је постављен, занемарујући већ постојеће прописе из области заштите одређених објеката, што нас онемогућава да се предвиђени подзаконски акт донесе. Предложеном изменом ствара се адекватан правни основи за доношење подзаконског акта којим ће се уредити заштита објеката од значаја за РС и тиме заокружити предметна област.

2. Који циљеви треба да се постигну доношењем закона?

Закон о приватном обезбеђењу има за циљ:

- да се целовито уреде послови обавезног обезбеђења и заштите одређених објеката, као и послови и рад правних и физичких лица у области приватног обезбеђења;

- да се уреде услови за лиценцирање правних и физичких лица за вршење послова приватног обезбеђења;

- да се уреде питања обуке, полагања стручног испита и лиценцирања физичких лица за обављање послова приватног обезбеђења;

- да се уреди начин вршења послова приватног обезбеђења, овлашћења службеника приватног обезбеђења, вођења евиденција, као и надзора над спровођењем закона.

Први циљ који ће се постићи изменама Закона о приватном обезбеђењу јесте омогућавање приватном сектору безбедности адекватног рока да своје пословање ускладе са одредбама Закона, будући да првобитни рок прописан Законом није могуће испунити јер РС није створила предуслове за то.

Други циљ је целовито нормативно уређење физичко техничке заштите објеката од значаја за Републику Србију. Подзаконским актом ће се уредити заштита објеката чија заштита није уређена прописима из области одбране, односно чију заштиту не обезбеђује полиција, чиме ће се заокружити нормативни оквир у овој области.

Трећи циљ јесте стварање могућности да Република Србија на ефикаснији и бржи начин створи услове за наплату такси за издавање легитимације за службеника приватног обезбеђења.

3. Зашто је доношење закона најбоље решење датог проблема?

4. Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема?

Имајући у виду да је од свих земаља у окружењу (бивших република СФРЈ), једино Република Србија имала дисконтинуитет у овој области у трајању од 20 година, приликом доношења Закона о приватном обезбеђењу разматране су и друге могућности за решавање проблема, али је закључено да се једино доношењем закона којим ће се на целовит начин регулисати ова област може уредити приватни сектор безбедности.

Услед непостојања кровног закона којим би се прецизно и свеобухватно регулисао целокупан сектор приватне безбедности, пословање приватних компанија у овом сектору регулисано је делимично са више закона који уређују права и обавезе из радног односа, оружје и муницију, пословање привредних

друштва, заштиту од пожара, спречавање недоличног понашања на спортским приредбама, кривична дела и сл.

Доношење Закона о приватном обезбеђењу се уређује приватни сектор безбедности на територији Републике Србије као интегрални део система националне безбедности.

Доношење закона о изменама и допунама Закона је једини начин за уређење предложене материје будући да су рокови чије се продужење предлаже већ прописани Законом; правни основ за доношење подзаконског акта мора се предвидети у Закону, тј њиме је већ предвиђен па га је потребно модификовати; сагласно Закону о буџетском систему таксу је могуће прописати само законом, док се њена висина може прописати подзаконским актом у складу са прописаном методологијом.

5. На кога ће и како утицати решења предложена у закону?

Решења која су дата у Закону о приватном обезбеђењу првенствено имају за циљ остваривање политике националне безбедности, развој и унапређење свих аспекта безбедности, изградњу и очување мира, владавину права, демократију, заштиту људских слобода и права, утицаће на све грађане, а нарочито на правна и физичка лица у сектору приватне безбедности.

Закон ће такође имати позитиван утицај на политички, економски, социјални и укупни друштвени развој Републике Србије.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу утицаће на приватни сектор безбедности на начин што им се омогућава адекватан рок за усклађивање са Законом. У супротном, Министарство би било у обавези да спроводи надзор над применом Закона и изриче санкције а да претходно само није створило услове за усклађивање приватног сектора са новим правним оквиром. Продужење рока имаће утицаја и на Министарство да се организационо припреми за пуну имплементацију Закона о приватном обезбеђењу.

Усвајањем предложених измена и допуна Министарство, односно Република Србија створиће могућност правовремене реакције на промене у погледу издавања легитимација службеника приватног обезбеђења. Наплата адекватних такси за издавање легитимација моћи ће да се започне одмах са почетком издавања докумената, не ризикујући да сложена процедура доношења закона доведе до ситуације да Министарство има обавезу да издаје легитимације а да за то није у могућности да наплати одговарајућу таксу.

6. Које су обавезе чија ће примена изазвати трошкове грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећима?

Доношењем Закона о приватном обезбеђењу трошкови настају за правна и физичка лица која се баве пословима приватног обезбеђења, која су дужна да се ускладе са одредбама закона.

Број регистрованих компанија које раде у овом сектору у Србији, према подацима Привредне коморе Србије је више од 3.000, иако нема прецизних података о томе колико њих је тренутно активно. Неки подаци указују на то да приватни сектор безбедности има годишњи финансијски обрт од 180 милиона евра. Тачније, 173 милиона евра има само наведени узорак од 50 компанија (*Security Consulting Agency Beograd (2013) Стопа раста 50 компанија за приватно обезбеђење у Србији*), односно представља само део зараде који је пријављен у званичним финансијским извештајима који се прилажу Агенцији за

привредне регистре. Према томе, само део укупне зараде компанија које пружају услуге приватног обезбеђења подлеже опорезивању од стране Републике Србије. Због оваквог функционисања дела приватног сектора, безбедности у „сивој зони пословања”, према неким проценама, буџет Републике Србије годишње губи неколико десетина милиона евра.

Законом ће се смањити пословање у тзв. „сивој зони пословања”, увођењем финансијске дисциплине и пријављивањем на обавезно социјално осигурање ангажоване радне снаге, чиме се смањује могућност рада „на црно” и/или закључивања уговора о стручном оспособљавању (укупни порези и доприноси око 22%, уместо 69,7%), јер Закон предвиђа да послове приватног обезбеђења могу да врше само лица која су лиценцирана од стране Министарства за ове послове, као и обавезу правних лица и предузетника да имају одређени број запослених на овим пословима.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу не ствара нове обавезе за грађане и привреду. Прописана такса би се свакако наплаћивала кроз систем републичких административних такси тако да се њеним предвиђањем не ствара нова, до сада непостојећа обавеза за приватни сектор безбедности.

7. Да ли закон стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију?

Законом о приватном обезбеђењу се уређује вршење послова приватног обезбеђења на територији Републике Србије, стимулише појава нових привредних субјеката и тржишна конкуренција, јер сузбија нелојалну конкуренцију.

Тако, на пример, Анализа неуобичајено ниске цене (Привредна комора Србије, *Анализа неуобичајено ниске цене*, објављено 29.4.2013.) указује на чињеницу да је, према статистици CoESS-а, цена рада у пружању услуга обезбеђења на тржишту Србије најнижа у поређењу са 34 европске државе понуђене цене су и 1,5 евра по човек/сату рада, а просек у 34 европске државе је 8,9 евра по човек/сату рада), што за последицу има ризик банкрота послодаваца из области приватног обезбеђења, немотивисаност службеника обезбеђења, лош квалитет услуга и тиме повећање рањивости штићених објеката, све у условима сталног пораста стопе свих облика криминалитета и прокламованих мера економске политике о увођењу реда на тржишту и сузбијању „сиве зоне пословања”. Законским решењима и ефикасним надзором од стране државе ови ће се ризици смањити и унапредиће се рад и пословање привредних субјеката на тржишту и стимулисаће се појава нових привредних субјеката.

Изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу не утиче се на појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију.

8. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Нема нових трошкова који се предложеним изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу уводе, а који нису већ предвиђени Законом.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Министарство унутрашњих послова са Привредном комором Србије остварује сарадњу сагласно потписаном Меморандуму о сарадњи који између осталог предвиђа и јавно-приватно партнерство у сектору безбедности у Републици Србији. Сагласно наведеном образована је и Комисија за јавно-приватно партнерство у сектору безбедности у Републици Србији која окупља

представнике Привредне коморе Србије – Удружења за приватно обезбеђење и Удружења за детективску делатност и представнике Министарства, на чијим се седницама разматрају питања из предметне области од обостраног значаја. Наведена сарадња остварује се и континуираним одржавањем округлих столова и других догађаја који окупљају представнике струке и надлежних државних органа. На до сада одржаним скуповима приватни сектор безбедности је указивао на проблем кашњења у поступку доношења подзаконских аката и немогућности да се испоштују рокови дати Законом за усклађивање са његовим одредбама. Приватни сектор је на последњем округлом столу одржаном почетком априла месеца затражио да се рокови за усклађивање са одредбама Закона продуже до 2018. године. Министарство је мишљења да би то било неоправдано дугачак рок. Уколико се пође од чињенице да према Правилнику о програмима и начину спровођења обуке за вршење послова приватног обезбеђења најдужа обука за вршење послова физичко-техничке заштите лица и имовине и одржавања реда на спортским приредбама, јавним скуповима и другим местима окупљања грађана износи 101 час, а да број часова обуке не сме бити већи од 6 часова на дан, ова обука би се могла реализовати за 17 дана уколико се ради и суботом и недељом, односно 21 дан ако се наведеним данима не изводи настава. У току једне године (365 дана) по једном центру за обуку могло би да се спроведе 17 циклуса обуке службеника обезбеђења тј. на годишњем нивоу у свим центрима би се обучило 127.245 кандидата за службеника приватног обезбеђења, што је око 3,5 пута више од броја лица која се баве пословима приватног обезбеђења.

Имајући у виду наведено, уколико сва овлашћена лица почну обуку у априлу 2015. године, исти могу да до краја 2015. године спроведу по 10 циклуса обуке за 7.485 кандидата, под условом да раде са пуним капацитетом, тако да би се могло обучити око 74.850 кандидата за послове приватног обезбеђења, што је дупло више од процењене цифре лица која раде у овом сектору (37.000). Сагласно наведеном, рок предвиђен Предлогом закона процењен је као довољан.

Надлежни органи државне управе са аспекта својих надлежности изјаснили су се на Предлог закона у редовној процедури прописаној Пословником Владе.

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава

Министарство унутрашњих послова припремиће предлог уредбе којим ће се регулисати обезбеђивање објеката од значаја за Републику Србију.

Министар унутрашњих послова прописаће изглед и садржину обрасца легитимације службеника приватног обезбеђења, као и сагласно томе висину таксе за њено издавање, применом методологије за израчунавање такси сагласно Закону о буџетском систему и уз прибављено позитивно мишљење Министарства финансија.

Министарство ће започети са спровођењем стручних испита, уз обезбеђивање довољних капацитета да се сви обучени пријављени кандидати испитају у најкраћем року. Министарство ће завршити са стварањем организационих претпоставки за пуну имплементацију Закона, образовањем нових организационих јединица са надлежностима у области примене Закона и праћења његове примене од стране приватног сектора.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада
Обрађивач: Министарство унутрашњих послова

2. Назив прописа

**Предлог закона о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу
Draft Law amending the Law on private security**

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

- а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа,
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,
- д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Предлог закона није предмет усклађивања са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), нити је предвиђен Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

Предлог закона није предмет усклађивања са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права

Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Не постоје одговарајући прописи са којима је потребно обезбедити усклађеност

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Не

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Будући да нема секундарних извора права у материји коју уређује овај Предлог закона, приликом израде прописа није било потребе за учешћем консултаната.